

14 -10- 2021

PRIMLJENO

USTAVNI SUD REPUBLIKE HRVATSKE

Broj: U-III-1217/2021

Zagreb, 29. rujna 2021.

Ustavni sud Republike Hrvatske, u Trećem vijeću za rješavanje pretpostavki za odlučivanje o ustavnim tužbama, u sastavu sudac Mario Jelušić, predsjednik Vijeća, te suci Andrej Abramović i Snježana Bagić, članovi Vijeća, u postupku koji je ustavnom tužbom pokrenula Stečajna masa iza stečajnog dužnika Zelena polja d.o.o. u stečaju, koju zastupaju odvjetnici u Odvjetničkom društvu Schmidt & Mundweil j.t.d. sa sjedištem u Osijeku, na sjednici održanoj 29. rujna 2021. jednoglasno je donio

RJEŠENJE

Ustavna tužba se odbacuje.

Obrazloženje

1. Ustavna tužba podnesena je u povodu presude i rješenja Vrhovnog suda Republike Hrvatske broj: Revt 472/17-5 od 17. studenoga 2020.

2. U ustavnoj tužbi navodi se da su osporenim pojedinačnim aktom povrijeđene ustavne odredbe iz članaka 3., 14. stavka 2., 19. stavka 1. i 29. stavka 1. Ustava Republike Hrvatske ("Narodne novine" broj 56/90., 135/97., 113/00., 28/01., 76/10. i 5/14.) te prava iz članaka 6. stavka 1. i 13. Konvencije za zaštitu ljudskih prava i temeljnih sloboda ("Narodne novine - Međunarodni ugovori" broj 18/97., 6/99. - pročišćeni tekst, 8/99. - ispravak, 14/02., 1/06. i 13/17.; u daljnjem tekstu: Konvencija).

3. Za potrebe ustavnosudskog postupka pribavljen je spis Trgovačkog suda u Zagrebu, Stalne službe u Karlovcu, broj: P-1944/00.

Ne postoje pretpostavke za odlučivanje o biti stvari.

4. Člankom 71. stavcima 1. i 2. Ustavnog zakona o Ustavnom sudu Republike Hrvatske ("Narodne novine" broj 99/99., 29/02. i 49/02. - pročišćeni tekst; u daljnjem tekstu: Ustavni zakon) propisano je:

"Članak 71.

(1) Vijeće, odnosno sjednica Ustavnog suda ispituje samo one povrede ustavnih prava koje su istaknute u ustavnoj tužbi.

(2) Ustavna tužba neće se uzeti u razmatranje u slučaju kad se ne radi o povredi ustavnog prava.
 (...)”

Člankom 32. Ustavnog zakona propisano je:

”Članak 32.

Ustavni sud će rješenjem odbaciti ... ustavnu tužbu ... kad ne postoje pretpostavke za odlučivanje o biti stvari.”

Pod "odlučivanjem o biti stvari", u smislu članka 32. Ustavnog zakona, razumijeva se odlučivanje o ustavnopravnoj biti stvari.

5. Sukladno Ustavu i Ustavnom zakonu, Ustavni sud nije tijelo sudbene vlasti, ne provodi sudski postupak i ne odlučuje meritorno o sudskim stvarima. Ustavni sud posebno je tijelo utemeljeno Ustavom radi zaštite pojedinačnih ljudskih prava i temeljnih sloboda (ustavnih prava) u postupku pokrenutom ustavnom tužbom.

6. Ustavna tužba nije redovni ili izvanredni pravni lijek u sustavu domaćih pravnih lijekova. Ona je posebno ustavnopravno sredstvo zaštite ustavnih prava u pojedinačnim slučajevima. Stoga nije dostatno pozvati se u ustavnoj tužbi na povrede koje su rezultat navodnih nezakonitosti što ih je počinilo nadležno tijelo ili sud u sudskom postupku. Protiv takvih nezakonitosti pravnu zaštitu pružaju redovni i specijalizirani sudovi u postupcima ustrojenim u više stupnjeva sudske zaštite. One, iznimno, mogu biti i predmet ispitivanja pred Ustavnim sudom, ali samo ako i u mjeri u kojoj mogu povrijediti ljudska prava i temeljne slobode zaštićene Ustavom.

U ustavnoj tužbi, također, nije dostatno ponoviti razloge koji su već istaknuti u žalbenim ili revizijskim postupcima pred sudom niti je dostatno samo navesti ustavna prava koja se smatraju povrijeđenima. Ustavna tužba mora sadržavati konkretne i obrazložene razloge eventualne povrede određenog ustavnog prava.

Konačno, kad je riječ o ustavnom jamstvu jednakosti pred zakonom, vlastiti slučaj valja dovesti, kad god je to moguće, u vezu s ostalim sličnim slučajevima i obrazložiti u čemu je on ustavnopravno specifičan da bi morao biti ispitan pred Ustavnim sudom.

7. U konkretnom slučaju odbijen je zahtjev podnositeljice kao tužiteljice za naknadu štete zbog povrede Ugovora o poslovnoj suradnji i Anexa tom ugovoru. Ovo stoga što su sudovi utvrdili da sporni pravni posao nije sklopljen odnosno da se prednici stranaka nisu suglasili o bitnim sastojcima ugovora i sklopili ugovor.

Podnositeljica u bitnom smatra da joj je osporenim odlukom povrijeđeno pravo na pravično suđenje i pravo na djelotvoran pravni lijek, kao i ustavno jamstvo jednakosti pred zakonom.

Prigovor podnositeljice sadržajno usmjeren na povredu načela "jednakosti oružja" Ustavni sud ocjenjuje očito neosnovanim. Naime, jedna od pretpostavki prava na pravičnost provedenog postupka pred nadležnim sudovima jest i jednakost stranaka u mogućnosti korištenja procesnih sredstava (jednakost oružja, jednakost sredstava). Ona pretpostavlja razumnu mogućnost stranaka da izlože činjenice i podupru ih

svojim dokazima na način da niti jednu od stranaka ne stavljaju u bitno lošiji položaj u odnosu na suprotnu stranku.

U postupku koji je prethodio ustavnosudskom postupku, ništa ne ukazuje da je podnositeljici uskraćena mogućnost da izloži činjenice ili iznese dokaze.

S time u vezi, a glede prigovora podnositeljice koji se odnosi na odbijanje dokaznih prijedloga na koje upire u ustavnoj tužbi, Ustavni sud primjećuje da je prvostupanjski sud dao dostatne, relevantne i ustavnopravno prihvatljive razloge za njihovo odbijanje, a koje prihvaćaju i drugostupanjski sud i Vrhovni sud.

Nadalje, Ustavni sud ponavlja da pravo na pravično suđenje jamči postupovnu, a ne materijalnu pravičnost. Dakle, Ustavni sud razmatrajući prigovore navodne povrede prava na pravično suđenje ne utvrđuje činjenice, ne ocjenjuje dokaze i ne primjenjuje mjerodavno materijalno pravo. U suprotnom, Ustavni sud djelovao bi kao sud trećeg ili četvrtog stupnja i ne bi poštivao ustavna ograničenja koja su nametnuta njegovu djelovanju.

Da bi se utvrđenje činjenica i ocjena dokaza od sudova moglo smatrati proizvoljnim na način da utječe na pravičnost konkretnog postupka, pogrešni zaključci tih sudova o odlučnim činjenicama trebali bi biti toliko očigledni da se mogu okarakterizirati kao nedvojbeni pogreška, drugim riječima, takva pogreška koju nijedan razuman sud ne bi ikada mogao učiniti (usporedi s predmetima ESLJP-a *Khamidov protiv Rusije*, br. 72118/01, § 170., presuda od 15. studenoga 2007.; i *Bochan protiv Ukrajine* (br. 2) [Vv], br. 22251/08, § 62., presuda od 5. veljače 2015.).

Kad je riječ o pravu na obrazloženu sudsku odluku, Ustavni sud ponavlja da se to pravo ne može tumačiti tako da zahtijeva detaljan odgovor na svaku tvrdnju stranke u postupku, već to ovisi o okolnostima svakog pojedinog slučaja (usporedi s, primjerice, odlukom Ustavnog suda broj: U-III-2886/2018 od 11. rujna 2019., www.usud.hr; i predmetom ESLJP-a *García Ruiz protiv Španjolske* [Vv], br. 30544/96, § 26., presuda od 21. siječnja 1999.).

U konkretnom slučaju, u pogledu prigovora podnositeljice koji se tiču utvrđenog činjeničnog stanja i ocjene dokaza, Ustavni sud primjećuje da su sudovi dali dostatno obrazloženje za sva činjenična utvrđenja i ocjenu dokaza, pa tako i za odbijanje prethodno spomenutih dokaznih prijedloga, te o tome zašto su dokazi koji opravdavaju donošenje osporenih odluka dostatni i prihvatljivi. Obrazloženja sudova ne mogu se smatrati arbitrarnima na način da bi to moglo dovesti do povrede prava podnositeljice na pravično suđenje.

Slijedom navedenog, očito su neosnovani navodi podnositeljice da sudovi nisu dali dostatno obrazloženje u pogledu bilo kojeg odlučnog pitanja, dok nezadovoljstvo podnositeljice jer svojim argumentima nije uspjela dovesti u pitanje zaključke nižestupanjskih sudova nije samo po sebi relevantno za ocjenu o povredi njezinog prava na pravično suđenje te s time u vezi prava na obrazloženu sudsku odluku i prava na djelotvoran pravni lijek.

Ustavni sud također ocjenjuje da se pravno shvaćanje sudova zasniva na ustavnopravno prihvatljivom tumačenju i primjeni mjerodavnog materijalnog prava te

nema nikakvih naznaka da bi u tom smislu osporene odluke bile arbitrarne ili očito nepravilne.

Nadalje, Ustavni sud primjećuje da je prigovor podnositeljice kojim sadržajno ističe povredu prava na neovisan i nepristran sud paušalan te da se iscrpljuje u neslaganju s ocjenama sudova na temelju kojih su donesene osporene odluke te kao takav nije objektivno opravdan i nije doveo u sumnju neovisnost i nepristranost suda.

Sagledavajući okolnosti konkretnog slučaja kao jedinstvenu cjelinu, Ustavni sud utvrđuje da je postupak koji je prethodio ustavnosudskom vođen na način koji je podnositeljici osigurao pravično suđenje.

Podnositeljica ističe i povredu ustavnog jamstva jednakosti pred zakonom iz članka 14. stavka 2. Ustava, međutim u ustavnoj tužbi nije pokazala da je stavljena u nepovoljniji položaj u odnosu na drugu osobu u usporedivoj situaciji niti to proizlazi iz osporene odluke.

Nakon analize ustavne tužbe i uvida u cjelokupnu dokumentaciju, Ustavni sud ocjenjuje da su prigovori očito neosnovani te da konkretan slučaj ne otvara pitanje ostvarenja ustavnih i konvencijskih prava podnositeljice. Ustavni sud stoga utvrđuje da ne postoji ustavnopravna bit stvari o kojoj bi Ustavni sud odlučivao.

8. Slijedom navedenog, na temelju članka 32. Ustavnog zakona riješeno je kao u izreci.

PREDSJEDNIK VIJEĆA
dr. sc. Mario Jelušić, v. r.

Rješenje dostaviti:

1. Odvjetničko društvo Schmidt & Mundweil j.t.d.,
Školska 1, 31000 Osijek
- za podnositeljicu Stečajnu masu iza stečajnog
dužnika Zelena polja d.o.o
- uz povrat originala
2. Trgovački sud u Zagrebu, Stalna služba u Karlovcu,
Trg hrvatskih branitelja 1/II, 47000 Karlovac
- uz povrat spisa broj: P-1944/00
3. Centar za evidenciju i dokumentaciju Suda
4. Spis

Suglasnost ovog otpravka s izvornikom ovjerava
Pomoćnica glavnog tajnika Ustavnog suda
za ustavnosudsko poslovanje

Vladimira Vodanović